

fælles Fredningsbestemmelser, idet Vildtets Udviklingsstrin paa Grund af Forskellighed i de klimatiske og lokale Forhold ikke kan være ens i de enkelte Landsdele. At indføre forskellige Fredningsbestemmelser f. Eks. for Sjælland og Værne, har Udvalget imidlertid ikke anset rigtig, idet Ulemperne derved i praktisk Henseende turde vise sig større end de Fordere, der kunde opnaas. Man har derfor søgt saa vidt muligt at indbetkomme de indbyrdes afvigende Opfattelser, som ere fremkomne fra forskellige Egne i Landet, ved at gaa en Middelvej, idet man samtidig har stræbt efter at simplificere de foreslaaede Fredningsbestemmelser, hvor dette efter Omstændighederne har kunnet lade sig gøre. Resultatet heraf er da blevet, at den 20de September ordentligvis maa anses som det mest passende Tidspunkt for Jagttidens Begyndelse i hele Landet for de fleste Vildtarters Vedkommende. At der for enkelte Arters Vedkommende maa bestemmes et noget andet Tidspunkt, er en Selvfølge, men herom skal man tillade sig at henvise til de neden anførte detaillerede Forslag, hvis nærmere Motivering formentlig bedst vil kunne ske mundtlig.

I Anledning af, at det i Paragrafen bestemmes, at Fredning af Raavildt, Bæjeler og Grævlinge kun gælder udenfor Gaard, Gaardsplads, Dyrehave og indhegnet Have, er der fra Gartnerforeningen indkommet et Andragende om, at denne Bestemmelse ogsaa maa omfatte Hårer. Skønt det vistnok maa betvivles, at Hårerne gøre saa stor Skade som paastaat, og denne i alt Fald formentlig lader sig forebygge ved andre Midler, har man dog ment, at der kunde være nogen Grund til at imødekomme Andragendet, dog kun under Betingelse af, at paagældende Have er indhegnet paa en saa forsvarlig Maade, at Vildtet ikke kan bryde igennem under almindelige Forhold. Retten til i Fredningstiden at skyde Hårer i Haver er nemlig bleven misbrugt i ikke ringe Grad, idet det ingenlunde er ualmindeligt, at en Mand slaar et Par Lægter om et med Raal beplantet Stykke Jord ved sit Hus, og under Paaberaabelse af, at dette er en indhegnet Have nedskyder han da Raavildt og Hårer

i stort Antal, navnlig om Vinteren. Fordres der derimod, at Haven skal være forsvarlig indhegnet, vil der ikke kunne havees større Betænelighed ved at give den omhandlede Tilladelse. At Bestemmelsen i sin Helhed ogsaa bør komme til Anvendelse paa indhegnede Plantestoler, hvorom Forslag stilles, krænger formentlig ikke til nærmere Begrundelse.

Udvalget har derhos i Henhold til, hvad ovenfor er udtalt, fundet det hensigtsmæssigt, om der i denne Paragraf optages den oven omhandlede Bestemmelse, hvorved der gives Snderigsministeren en Bemyndigelse til at paahyde fuldstændig Fredning for et kortere eller længere Tidsrum (f. Eks. indtil 3 Aar) af ny Arter af nyttigt Vildt, som maatte indkomme eller indføres her i Landet, samt at bestemme Fredningstiden for saadant Vildt, og stiller et hertil sigtende Forslag.

Endelig har Udvalget til Slutningsstykket i denne Paragraf tilladt sig at foreslaa en Tilføjeelse om, at den Emballage, hvori Vildt forsendes, kan være indrettet ikke blot, som Forslaget foreskriver, men ogsaa paa anden Maade, dog kun paa Betingelser, der betrygge mod Misbrug.

Til § 16.

Udvalget har anset det rigtigst ganske at forbyde Jagt med Mynder. Dette er ikke blot sket af humane Hensyn, men ogsaa fordi det har vist sig, at professionelle Krybstytter i de senere Aar særlig har lagt sig efter denne Slags Jagt. De køre ud om Natten med et Par dresserede Mynder, som de slippe paa Steder, hvor de kunne vente at træffe paa Vildt. Mynderne indfange da Vildtet, og da der intet Skud falder, men Sagten gaar temmelig lydløst for sig, er det næsten umuligt at gribe de paagældende paa først Gerning.

Til § 17.

Om denne Paragraf har der ikke kunnet opnaas Enighed i Udvalget.

Et Flertal (Eriksen, N. Hansen, Th. Nielsen og Raben) har nemlig anset det rigtigst, at Udtrykket „indhegnet Jagtremise“